

SRH2014 – Den sedmý – 13.8.2014

Totální klid, dokonalé hygienické zařízení, plzeňské pivo za 32Kč. Co více si můžete v kempu přát? Vstávám kolem šesté hodiny. Po typickém ranním kolečku si dávám dobrou „rybičkovskou“ snídani. Zapínám Internet a přemýšlím co dál. Jet dál na Vysočinu se mi nechce, zpět na Šumavu? Je to sice odtud coby kamenem dohodil, ale.... Asi by bylo rozumné se vrátit na Soumarák a odtud podniknou klasiku směrem na Český les. „No jo, ale jak to bude s počasím?“. Zde díky srážkovému stínu se to dá vydržet, pokud bych se však vrátil na Soumarák a měl tam vegetovat v dešti, tak to by bylo utrpení. Ale od čeho máme ty radary, satelitní snímky a ČHMU? Podle předpovědi se má zde odpoledne rozpršet. Na Soumaráku však bude pršet celý den. Byla by hloupost tam odjet. Přemýšlím co dál. Pohled na totálně zablácené auto je šílený. Zkrátka potřebuji někam zajet do myčky a pak se uvidí. Koneckonců jsem kousek vedle Třeboně. Tam určitě něco bude a taky bych se mohl stavit na rybu. Koneckonců rybářský výzkumák je mi znám. Když byly velké záplavy, tak jsme jim adresně poslali 100.000 Kč (naš výzkumák). Tím vznikla docela zajímavá družba.

Jak vymyšleno, tak rozhodnuto. Jedu směrem na Třeboň a prohlížím si okolní lesy. Všude plno prodavačů borůvek a hub. Poslouchám rádio a přemýšlím nad tím, proč jsou naše bandy prázdné. Skutečně každý další rok znamená úbytek možnosti se spojit. Zvláště těžce se to projevuje na 80m bandu. Ten nějak vymizel z našeho povědomí. Samozřejmě s poklesem kritických kmitočtů to i tady ožije. Přemýšlím, že náš radioklub měl desítky vysílajících členů. A dnes? I ti zarputilí liberečtí TOP bandisté říkají: „Zkusil jsem již všechno, QRP, QRO, ale nejsem schopen v paneláku vybudovat lepší anténu, než mám. Tím pádem nemám další stimulaci, snad jen párkrát za rok, při nějaké DX expedici. Jinak proč bych tam měl vysílat?“. Je to takové smutné. Další kolega sbírá už jen nové zemičky. Jinak ho tam už neuslyšíte. Snad jen s výjimkou, kdy na dovolené měl sebou jen QRP SW40. To pravidelně vysílal a podle hovorů u piva, ho to bavilo. Naš sen vždy byl mít dokonalé rádio a dobré antény. Jak říká jiný kolega z Liberce: „Když jsem si vybudoval otočné směrovky a začal vysílat QRO, tak to chvilku bylo dobré. Je to zajímavé, ale když jsem měl blbý TCVR a blbou anténu, tak mne to bavilo daleko víc“. Proč já vlastně jezdím převážně QRP? Hlavně člověka baví to, že si většinu svých zařízení postaví sám. Pro normální spojení nepotřebujete rádio za 200.000 Kč. V poslední době např. blbnu s CRK-10A a z každého spojení mám obrovskou radost. Pokud uvážíme to, že celosvětově populace HAMs zestárla, pak se není co divit. Dokonce už i v Liberci jsme přešli na systém skedů.

Přemýšlím a zjišťuji, že jsem zapomněl odbočit. Dostal jsem se na silnici směrem Jindřichův Hradec. Kdy jsem tam naposled byl? Tak to už je pár let. Určitě tam mají myčku. Jedu tedy tam. Tento kraj je také velice zajímavý. Kdysi jsme měli rekreační stanové středisko (v zaměstnání) umístěné na břehu rybníka Dřevo v Horní Pěně, nedaleko Jindřichova Hradce. Prali jsme se o to, abychom se tam dostali. Bylo tam nádherně a strávil jsem tam plno krásných chvil. Pak přišel rok 1989 a postupně se to vše tlumilo. Každý chtěl ven, někam k moři, za hranice. V roce 1994 se tedy pro nezáměr toto středisko zrušilo. Dnes když se zeptám pamětníků, tak každý by se tam znovu rád vrátil. Jejda a jak se odtud nádherně vysílalo. Pokud jsem zapnul svého Datla, tak jsem dělal i v pravé poledne spojení. Zkuste to dnes, maják OK0EN (150 mW na 3600 kHz) slyšíte dobře, ale nikde ani živáčka.

Silnice vedoucí z Třeboně do Jindřichova Hradce působí skutečně uklidňujícím dojmem. Ani se nenaděju a jsem tam. Zastavuji u první pumpy, tankuji a při placení se ptám: „Prosím Vás, mám

strašně zablácené auto, myslíte, že ta Vaše myčka to dokáže umýt?“. Slečna se na mne podívá, nahodí nevinný úsměv: „Samozřejmě, chcete to umýt i zespodu?“.

„No víte, ono to bláto na tom zaschlo, opravdu to bude čisté?“, povídám. „Dejte mi to nejdražší, co tu máte, hlavně ať je to čisté. Takto nemůžu mezi lidi“. Slečně to připadá velice úsměvné, zkrátka nechápe, že na tom autě mám snad centimetrovou vrstvu bahna. Dává mi kód, ten musíte zapsat na klávesnici u myčky a tím spustíte proces. Je to taková ta myčka kombinovaná, kde auto stojí a kartáče a trysky si popojíždí sami. Vodou tady asi šetří, moc to z toho nestříká. Už po prvním průjezdu je mi jasné, že toto tady nezvládnou. Auto je stále špinavé, ale už na to stříkají vosk a suší. Rozsvítí se zelená a já mám prý vyjet. Vyjedu a koukám jak blázen, ten rozdíl oproti tomu s čím jsem tam zajel, je snad jen v tom, že to mám krásně zavoskované a zasušené. Nějak jsem to předpokládal a tak jsem docela klidný. Jdu za milou slečnou: „Myslím, že mám reklamaci, pojdte se na to podívat“. Slečna nevěřícně se jde na Ferdu podívat. Docela je duchapřítomná: „Pane toto je myčka aut a ne zemědělských strojů. Kde jste s tím probůh jezdil?“. Oba se smějeme a slečna mi dává kódy na dvojité prosté umytí. Jestliže to prý nepomůže, tak to budeme drhnout tak dlouho, až se to podaří. Naštěstí dvojité okartáčování pomohlo. Pouze u předních blatníků zbylo ještě bláto. Vydávám toaletní papír a tyto fleky ještě „hřebelcuji“. Vracím se zpátky: „No jo, ale já měl zapláceno voskování. To teď nemám. Co s tím uděláme?“. Slečna se směje na celé kolo. „Samostatné voskování neumíme, jen ve spojení s dalším kartáčováním“, povídá. Jedu tedy ještě jednou do myčky. Musím věřit firmě Ford, že jejich lak toto vše přežije. Naštěstí auto je už ve stádiu, kdy nějaký škrábaneček nesleduji. Tak tentokrát to vše vyšlo. Auto je suché a naleštěné. Jsem spokojen, dokonce vydávám koberečky a vysávám vnitřek. Zastavuji se ještě na náměstíčku a vzpomínám, kdy jsem tady byl naposledy. Cesta zpět je velice příjemná. Bohužel však mám dost veliký hlad. Přemýšlím, zda mám zajet na tu rybu, či zda bude lepší se najíst v kempu. Musím ještě znovu natáhnout anténu, kterou jsem včera sundal. Nakonec se rozhoduji pro kemp.

Po dobrém obědě znovu dělám generální úklid. Podle Aladína bude za chvíli pršet a skutečně začínají padat drobné kapky. Lezu tedy do stanu a svoji lenost odůvodňuji tím deštěm. Zkrátka nedá se nic dělat, musím se schovat. Nevím, jestli P.T. čtenář ví, co je to nástup Alfa fáze spánku. Vše se propadá a já nádherně usínám. Probouzí mne jen nějaký šum. Vylézám ven a vidím, že vedle mého stanu vyrostl nějaký další. Očividně si tam někdo buduje bydlení. Teď tedy anténu natahovat nebudu, měl jsem ji totiž předtím nataženou přesně nad tím jejich stanem. Konstatuji, že je sice zataženo, ale nějakou procházku by to chtělo. Sedám do auta a odjíždím do Františkova. Zde auto nechávám a jdu si „zasotovat“ na JC115. Úsměvný to „kopeček“. Taky je to jen za 1bod. Nemohu najít protistanice a tak nakonec volám bráchovi, zda by se mnou to čtvrté poslední spojení neudělal.

Vracím se zpátky do kempu a jdu na plzeňské pivo. Beru si sebou ještě počítač a zjišťuji, jaké bude počasí. Aladin hlásí, že kolem 20. hodiny má začít pršet. Zítra však už má být lépe a dokonce má zasvítit sluníčko, mám z toho takovou radost, že si dávám ještě jedno pivo. Pak další.... Sakra, vždyť já musím ještě natáhnout anténu. Odcházím ke stanu, ale bohužel v tu chvíli začíná déšť. Tak to tu anténu už nenatáhnou, myslím si. No jo, ale co sked s bráchou? V poslední chvíli rozbaluji drát po zemi a ten konec házím přes nějakou větev. Bude to vysílat?

Stan v kempu Paris

Skutečně se rozpršelo takovým způsobem, že asi už tu anténu neopravím. Zalézám do stanu a pokouším se ten ležící drát vyladit. Slyším Petra OK1AYU, zkusím zavolat a ...ejhle, ono to vysílá i ze země. Ale není to moje první takováto zkušenost. Již někdy v roce 2001 jsem dělal pár spojení na drát položený na zem.

Naštěstí jsem do stanu přenesl i zásoby rumu, docela je to příjemné. Usínám se sluchátky na uších. Probouzím se kolem desáté a jdu se omýt. Vzpomínám, že usínat se sluchátky na uších je patent bráchy. Ten před usnutím zapne CRK10A a poslouchá, prý ho to docela dobře uspává. Baterii jsem ještě nedobíjel, voltmetr v HB1-B hlásí 11.3 V. Zítra, až pojedu na Šumavu, tak to dobiju. Pobyt

vzhledem k počasí sice není ideální, ale celkem to ujde. Snad už to počasí dá pokoj a já v poklidu tu expedici dokončím.